

Føroyskur heimsflokkur á N

Tá AME buldraði Reykjavík um koll leygarkvöldið, var tað við framfærslum í heimsflokki frá øllum føroysku bólkunum. Hóast Høgni Lisberg tyktist at vera høvuðsnafnið, smæddust hinir ikki burtur ímillum

AME REYKJAVÍK

Niels Uni Dam
nielsuni@sosialurin.fo

Umleið 400 fólk vóru komin saman í NASA í gjárkvöldið, har av vóru umleið 100 úr íslenska tónleikaíðnaðinum og íslensku miðlunum, tá Atlantic Music Event vitjaði Reykjavík.

Tiltakið gjørdist framúr væleydnað. Føroysku bólkarir spældu allir sum ein framúrskarandi væl. Teir vóru í heimsflokki, sum ein úr íslensku tónleikavinnuni segði við Sosialin.

NASA er best umtókta spælistaðið í Reykjavík, og tað er ikki uttan orsök. Hølini eru nærum fullkomin til endamálið, tey eru rúmlig, býtt upp í stórt dansigólv og stór øki, har tú kanst sita við borð. Ljóðið var sera gott og so var sera nossligt inni.

Dikta legði fyr

Konsertin byrjaði við framfærslu av íslenska bólkinum Dikta. Tað er sangarin í bólkinum, ið er

Rasmus, Hergeir og hinir í Makrel teljast millum bestu bólkar í Føroyum

drivmegin og tann, ið skrivur tónleikin. Talan er um eitt slag av óljóðspoppi, sangirnir eru fitt og rættiliga vanlig poppløg innan ymiskar greinar av poppi, men spæld við nógvum vilskapi og sera larmutt. Onkra løtu hoyrði tú funk í løgunum, aðra løtu soul og so framvegis.

Dikta framfærði við nógvum spæligleði og tað smittaði eisini meg sum áskoðara. Løgini vóru tó av eitt sindur svingandi góðsku, og hóast framfærslan var góð, so sat tú við kensluni av, at hetta var

ein nýggjur bólkur, ið kundi arbeitt meira við tilfarinum. Sangarin var góður, og hetta er ein spennandi bólkur, ið vit ivaleyst fara at hoyra nógv til..

Lena bergtók

Aftan á larmutta tónleikin hjá Dikta fór Lena á pallin. Tað tyktist eitt sindur nakið við tveimum kassagittarum og røddum. Men Lena og Niklas eru ikki hvør sum helst, og tey dugdu væl at fylla risa stóra hølið við

sínum tónleiki. Tey lögðu fyrir við lagnum um ræðslu fyrir myrkrið No Emergency, og hendan byrjanin tyktist eitt sindur ov still til ordiliga at fanga allan salin. Can't Erase It fekk betur fatur í fólki, og tú merkti á áhoyrarunum, at tey lurtaðu. Lagið var framført sera sjarmerandi og deiligt.

Síðan kom besta lagið hjá Lenu, fantastiska Stones In My Pocket. Hetta inniliga og rørandi lagið var, sum altíð framført við sterkum kenslum aftan fyrir seg. Tó varð framfærslan heldur darvað av larmi í hølinum, ein flokkur av íslenskum monnum stóðu í barrini og kjakaðust harðmælt.

Tað tyktist, sum um Lena hevur fingið eitt sindur harða húð á konsert ferðunum seinasta árið, m.a. saman við Beth Hart. Tí aftursvarið til ungu mennirnar var framfærslan av Catch 22, har Lena fekk allan salin at klappa við. Hetta vísti, hvussu ótrúliga væl hon hevði fatur í fólki, og hon slepti teimum ikki aftur.

Marius er okkara óljóðspoppur

Eins og Dikta spælir Marius óljóðspopp, men meðan íslenski bólkurin enn manglar at arbeiða við løgunum, ljóðar Marius, sum ein bólkur, ið hevur arbeitt nógv við sínum

tónleiki og hugsað lögini væl í gjøgnum. Ljóðið tyktist altjóða, tó við greiðum ávísingum til danskar bólkar sum MEW og Saybia. Men skulu vit døma eftir framfærsluni á NASA, so er Marius munandi betur enn hesir heimskendu donsku bólkar.

Ljóðmyndin hjá Marius er gjøgnumförd og ógvíslig. Tað er serliga sterka bólka-kenslan, ið bergtekur. Teir tykjast at kenna hvør annan væl, og meðan gittarin hjá Hans Marius, bassurin hjá Niels Jákup og trummirnar hjá Jens Paula leggja trygga botnin, kunnu Heðin Ziska Davidsen á gittara og Knút Háberg Eysturstein á tangentum av ymiskum slag, samstarva um at lyfta lögini upp um vanligan pop. Teir geva ljóðmyndini hjá

Marius ein sera stórslygnan dām, ið onkuntíð kennist symfoniskur. Marius er eitt liðugt konsept, ið er til reiðar at leggja heimin fyrir sínar fœtur. Tað er heldur ikki nøkur loyna, at sangarin Hans Marius er sera karismatiskur og ein frálíkur oddamaður.

Bukandi devulskapur

Deja Vu er menter nógv síðan útgávuna av fløguni A Place To Stand On. Framfærslan í NASA, var ikki heilt líka góð, sum tann í Grand Rock kvöldið fyrir, men hóast tað, var hon sera góð. Nýggjasti limurin í bólkinum er Benjamin Petersen á gittara. Hann gevur bólkinum nógv. Hansara ótrúliga gávur hava lyft tónleikin, og givið teimum onkuntíð ov

Hans Marius er ein karismatiskur oddamaður

Vifillfell bjóðaði føroysku gestunum Restorff í dós